Dosarul *****-15910/2025
(2-25105878-12-2-25072025)

HOTĂRÂRE
În numele Legii

20 mai 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău /sediul Centru/
Instanța compusă din:
Președintele ședinței,
Judecătorul Diana Tricolici
Grefier Laura Chiriliuc

examinând în ședință de judecată publică acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Jereghi Anatolie către Mogîldea Nicolae privind repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

1. La 17 iulie 2025, Jereghi Anatolie, reprezentat de avocatul Ciobanu Vadim, a înaintat în instanța de judecată acțiune civilă către Mogîldea Nicolae privind repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d.4-7)
2. În motivarea cererii de chemare în judecată, partea reclamantă susține că la 12 februarie 2024, Mogîldea Nicolae în mod samavolnic a luat o placă de marmoră ce-i aparține, care se afla depozitată în scara blocului și a deteriorat-o, astfel cauzându-i un prejudiciu material în mărime de 4900 lei. În rezultatul acțiunilor sale ilegale, în privința lui Mogîldea Nicolae, la 18 iulie 2024 a fost întocmit proces-verbal cu privire la comiterea contravenției în baza art. 335 din Codul contravențional.

Subliniază că prin hotărârea judecătorească din 20 noiembrie 2024, s-a recunoscut cet. Mogîldea Nicolae, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. *****, or. *****, str. ***** *****, vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 335 din Codul contravențional, aplicându-i-se o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 lei. Prin încheierea Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din 18 martie 2025 a fost restituită cererea de recurs depusă de Mogîldea Nicolae împotriva hotărârii
Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 noiembrie 2024. Astfel hotărârea judecătorească prin care pârâtul Mogîldea Nicolae a fost recunoscut culpabil de comiterea contravenției de samavolnice, a devenit definitivă și irevocabilă la data de 06 decembrie 2024.

Reclamantul Jereghi Anatolie menționează că în rezultatul acțiunilor ilegale întreprinse de către pârâtul Mogîldea Nicolae, manifestate prin acțiunile sale samavolnice care au dus la deteriorarea bunului ce nu-i aparține, i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărime de 4900 lei ce constituie prețul plăcii de marmură.

Subliniază că prin acțiunile ilegale ale pârâtului Mogîldea Nicolae și atitudinea acestuia, după comiterea faptei și după identificarea acestuia de către organele de drept, atitudine manifestată prin neconștientizarea totală a faptelor pe care le-a comis, refuzul acestuia de a repara prejudiciul cauzat, neglijența și nihilismul total față de normele legale și morale unanim recunoscute în societate iar, în speță, față de persoana a căror bunuri în mod samavolnic fără acordul proprietarului, le-a folosit după bunul său plac și în consecință le-a deteriorat, aceste acțiuni denotă în totalitate un comportament iresponsabil și obraznic al pârâtului în raport cu persoana sa și a regulilor de conviețuire într-o societate democratică.

Consideră că pârâtul Mogîldea Nicolae urmează să-i achite compensații pentru suferințele psihice pe care le-a provocat reclamantului în legătură cu acțiunile sale ilegale, iar gravitatea faptei comise acțiunile și atitudinea ultimului față de fapta și consecințele acțiunilor ilegale și imorale în raport cu reclamantul vor justifica suma de 3000 lei.

Astfel, în temeiul art. art., 16, 19, 776, 1998, 2022, 2025, 2036 din Codul civil, art. art. 166, 167 din Codul de procedură civilă, solicită încasarea din contul pârâtului Mogîldea Nicolae în beneficiul reclamantului Jereghi Anatolie a sumei de 4900 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 3000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 200 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

3. În ședința de judecată reclamantul Jereghi Anatolie a susținut cererea de chemare în judecată înaintată pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea integrală a acesteia.
4. În ședința de judecată, pârâtul Mogîldea Nicolae și reprezentantul acestuia avocatul Prutean Lilian au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, și au susținut argumentele expuse în referința depusă. (f.d.37-39)

Astfel, în motivarea referinței, partea pârâtă invocă faptul că așa numitul prejudiciu creat reclamantului nu-i aparține, or Mogîldea Nicolae nu a deteriorat piatra respectivă deoarece acea piatră înainte de a fi luată era amplasată în antreul subsolului unde sunt construite debaralele folosite de locatarii blocului locativ din str. ***** ***** or. ***** de mai bine de 10 ani, iar faptul că deja era deteriorat a fost constatat de martorii Veronica Pripa și Andrei Andreev care au menționat acel fapt și au propus să fie luat din acel loc și amplasată în scară între etajele 1 și 2 din același bloc pentru a fi folosit ca protecție pentru lucrările efectuate de meșter.

Totodată consideră necesar efectuarea unei expertize judiciare prin care față de expert să fie pusă întrebarea privind stabilirea perioadei de timp de când a fost deteriorat acel blat sau/și perioada când acest blat a fost supus deteriorării. Or, conform ordinului de plată anexat la materialele dosarului, blatul de ceramică a fost procurat din cadrul SRL „Azurit” la data de 19.02.2024, fapt confirmat prin contul de plată nr. p 3055, iar conform procesului verbal de sancționare, incidentul din str. ***** ********** or. *****, a avut loc pe data de 02 februarie 2024, între orele 08.00-17.00.

Menționează că speța înaintată de Jereghi Anatol nu se încadrează în niciunul din temeiurile prevăzute la art.9, alin. (1)-(2) din Codul civil, or, la caz datoria solicitată de ultimul de la pârâtul Mogîldea Nicolae este neîntemeiată și lipsită de orice suport legal.

Aprecierea instanței de judecată.

5. *Audiind argumentele participanților la proces, examinând cererea de chemare în judecată și materialele dosarului, în raport cu prevederile legale, instanța de judecată a ajuns la concluzia de a admite parțial acțiunea, din următoarele considerente*.
6. În conformitate cu prevederile art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
7. În conformitate cu art. 240 alin.(1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.
8. În ședința de judecată s-a constatat că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr.4-1819/2024 din 20 noiembrie 2024, pârâtul Mogîldea Nicolae a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 335 din Codul contravențional, materializată prin faptul că la data de 12 februarie 2024, în perioada de timp 08:00 - 17:00, aflându-se pe str. ***** ***** din or. *****, Mogîldea Nicolae, exercita în mod arbitrar un drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, dacă fapta nu constituie infracțiune. (f.d.19-22)
9. De asemenea, instanța a stabilit că, prin încheierea Colegiului Penal al Curții de Apel Centru nr.4r-5422/24 din 18 martie 2025, cererea de recurs depusă de către contravenientul Mogîldea Nicolae împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr. 4-1819/2024 din 20 noiembrie 2024 a fost restituită, considerent din care hotărârea menționată a devenit irevocabilă 06 decembrie 2024. (f.d.23-24)
10. Ulterior, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, reclamantul Jereghi Anatolie, prin intermediul avocatului Ciobanu Vadim a înaintat pârâtului Mogîldea Nicolae o cerere prealabilă prin care a solicitat restituirea prejudiciului material și moral cauzat ca urmare a acțiunilor ilicite ale ultimului, (f.d.8-9) însă cu toate că aceasta a fost recepționată la 02 iulie 2025 (f.d.32), acesteia nu i s-a dat curs, considerent din care reclamantul a înaintat prezenta acțiune în instanța de judecată.
11. Așadar, instanța subliniază prevederile art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul civil care stabilește că apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui.
12. Totodată art. 19 alin. (1), (2), (5) și (6) al aceluiași cod prevede că, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege

încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea. În locul reparării prejudiciului patrimonial conform alin. (2) și (5), persoana lezată poate cere de la cel care răspunde de prejudiciu recuperarea întregului profit pe care acesta l-a obținut în legătură cu cauzarea prejudiciului. Această regulă se aplică doar dacă legea ori contractul prevede o asemenea formă de determinare a prejudiciului patrimonial sau dacă aplicarea unei asemenea forme de determinare a prejudiciului patrimonial este rezonabilă în împrejurările cazului.

13. Potrivit art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.
14. În conformitate cu dispozițiile art. 2025 alin. (1) al Codului civil, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.
15. Astfel, instanța subliniază că pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componența delictului civil. Componența delictului civil constituie o totalitate de elemente esențiale formulate de legiuitor ca necesare și suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale.
16. La rândul său, componența delictului civil include următoarele elemente (condiții): (i) prejudiciul, (ii) fapta ilicită, (iii) raportul cauzal dintre faptă și (iv) prejudiciu și vinovăția. Lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor condiții. Dacă legea modifică sau restrânge cercul condițiilor necesare pentru angajarea răspunderii delictuale, suntem în prezența unor condiții speciale.
17. Nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. Prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. În dependență de posibilitatea evaluării, deosebim prejudiciu moral și patrimonial.
18. Fapta ilicită este fapta prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei. Fapta ilicită poate apărea sub forma acțiunii sau inacțiunii. Fapta ilicită apare sub forma inacțiunii în acele situații când, potrivit legii, o persoană este obligată să îndeplinească o activitate sau să săvârșească o anumită acțiune. Abținerea de la îndeplinirea acestei activități sau de la săvârșirea acțiunii prevăzută de normele imperative constituie o faptă ilicită.
19. Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este și condiția în funcție de care se

determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite.

20. La fel, pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăția autorului faptei ilicite. În materia răspunderii delictuale forma și gradul vinovăției autorului faptei ilicite nu prezintă importanță pentru determinarea cuantumului despăgubirii, fiind aplicabil principiul reparării integrale a daunei.
21. Raportând prevederile normelor legale citate supra la circumstanțele constatate pe parcursul examinării cauzei, instanța de judecată ajunge la concluzia temeiniciei pretențiilor reclamantului cu privire la repararea prejudiciului material. Or, după cum s-a constatat, prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr.4-1819/2024 din 20 noiembrie 2024, pârâtul Mogîldea Nicolae a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 335 din Codul contravențional specificate în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 349581 din 18 iulie 2024, individualizată prin faptul că la 12 februarie 2024, în mod samavolnic, fără acordul lui Jereghi Anatolie, a luat un blat din marmură din subsolul blocului locativ situat în mun. *****, or. *****, str. ********** și l-a ridicat la etajul 3, poziționându-1 pe podea, astfel ca toți locatarii ce locuiesc mai sus de etajul 2 să meargă peste acest blat.
22. Prin urmare, faptul preluării fără drept a plăcii/blatului de marmură de către Mogîldea Nicolae, precum și faptul că acesta a transportat și a amplasat bunul care nu-i aparține cu niciun drept, într-un alt loc decât cel în care se afla inițial, constituie împrejurări deja stabilite printr-un act judecătoresc irevocabil.
23. Totodată, conform concluziilor expertului judiciar Achimov Anatolie expuse în raportul de expertiză extrajudiciară nr.031 din 04 martie 2024, se atestă că tipul, forma, structura viciilor distructive și starea tehnică a plăcii de piatră de marmură investigată, localizată la bunul imobil casă de locuit individuală (înscrisă la nivel de încăperi izolate), cu adresa mun. *****, or. ***** str. *****, ***** au legătură cauzală și sunt consecințe a unei acțiuni forțată din exterior produsă în urma unui ansamblu de mișcări raționale coordonate, folosite pentru manevrarea obiectului, atingerii bruscă (lovitură). (f.d.10-17)
24. De asemenea, din raportul de expertiză rezultă cert că viciile depistate asupra plăcii de piatră de marmură nu pot fi înlăturate, iar procesele distructive și deformaționale depistate pe suprafața acesteia, nu corespund normativelor tehnice în construcții, fapt ce denotă starea tehnică nesatisfăcătoare și nu permite proprietarului exploatarea sa conform destinației în siguranță.
25. În consecință, fiind constatat că blatul a suferit deteriorări după preluarea nejustificată de către pârât, iar deteriorările sunt repercusiunea condițiilor în care bunul a fost păstrat și exploatat în perioada respectivă, instanța subliniază că există atât fapta ilicită, vinovăția pârâtului, prejudiciul material, cât și legătura de cauzalitate dintre acestea.
26. Din aceste considerente, instanța reliefează că din momentul în care Mogîldea Nicolae a preluat în fapt blatul și i-a schimbat locul acestuia, a exercitat controlul material asupra respectivului bun. În aceste condiții, ultimului îi revenea obligația de a se comporta față de bun cu diligența necesară, de a-l păstra și eventual de a-l restitui în

aceeași stare în care acesta se afla la momentul preluării.

27. Totodată, instanța consideră necesar de a specifica faptul că în perioada în care blatul (placa de piatră de marmură) ce aparținea reclamantului s-a aflat sub controlul și în posesia efectivă a pârâtului, acesta a fost deteriorat, prejudiciul material fiind consecința directă a conduitei ilicite ale lui Mogîldea Nicolae. Or, contrar prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în vederea susținerii alegațiilor pârâtului precum că bunul (blatul) era deteriorat anterior preluării acestuia, nu au fost prezentate.
28. Prin urmare, nu este justificat și nici rezonabil ca proprietarul bunului, la caz Jereghi Anatolie să suporte consecințele materiale ale deteriorării unui bun pe care nu l-a mai avut sub control ca urmare a acțiunilor directe ale pârâtului.
29. Subsecvent, se reține că potrivit contului de plată nr.p3055 din 19 februarie 2024 eliberat de „Azurit" SRL, prețul unui blat similar unui articol din piatră naturală, marmură bej 30mm lustruit 2100mm*600 mm, constituie 4900 lei.
30. Astfel, sumă ce urmează a fi restituită cu titlu de prejudiciu material, instanța o va reține conform invocărilor reclamantului, cuantumul acesteia fiind confirmată prin actul menționat supra. În acest context, instanța remarcă faptul că pârâtul nu a prezentat înscrisuri contradictorii din care ar rezulta un alt preț, fie mai mic, fie mai mare, pentru o placă de piatră din marmură identică cu cea din speță în vederea încasării unei alte sume cu titlu de prejudiciu material.
31. Prin urmare, instanaț va admite integral solicitarea respectivă și va dispune încasarea de la Mogîldea Nicolae în beneficiul Jereghi Anatolie a sumei în mărime de 4900 lei cu titlu de prejudiciu material.
32. Cu referire la solicitarea reclamantului privind repararea prejudiciului moral, instanța evidențiază prevederile art. 2036 alin. (1) din Codul civil, potrivit cărora în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.
33. Instanța accentuează că simpla existență a unei fapte ilicite și a unui prejudiciu material nu determină, prin ea însăși, obligația imperativă de reparare a prejudiciului moral, fiind necesară stabilirea existenței unui prejudiciu moral real și a circumstanțelor care justifică acordarea unei compensații bănești în acest sens.
34. La caz, deși Jereghi Anatolie invocă existența unor suferințe psihice, susținerile acestuia referitoare la prejudiciul moral se rezumă, în esență, la aprecierea subiectivă a conduitei pârâtului și la nemulțumirea provocată de deteriorarea bunului său.
35. Reclamantul nu a demonstrat, prin probe suficiente și pertinente, existența unor suferințe psihice de o asemenea intensitate și natură încât să justifice acordarea unei compensații bănești în cuantum solicitat de 3000 lei. De asemenea, circumstanțele invocate referitoare la atitudinea pârâtului ulterior comiterii faptei, inclusiv pretinsul refuz de a repara prejudiciul material, nu sunt suficiente pentru a demonstra existența și întinderea prejudiciului moral.
36. În consecință, instanța apreciază că pretenția reclamantului privind încasarea sumei de

3000 lei cu titlu de prejudiciu moral este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

37. Cu referire la solicitarea reclamantului privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța menționează că în conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.
38. În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.
39. La caz, pentru depunerea prezentei acțiuni civile în instanță reclamantul Jereghi Anatolie a achitat cu titlu de taxă de timbru suma de 200 lei, fapt stabilit prin confirmarea de achitare a notei de plată seria/nr.A00721457074935 din 11 iulie 2025. (f.d.3)
40. Reieșind din normele evidențiate supra, instanța admite pretenția reclamantului și încasează de la Mogîldea Nicolae în beneficiul lui Jereghi Anatolie cheltuielile de judecată constituite din taxa de timbru în mărime de 200 lei.
41. Subsecvent, în conformitate cu alin. (1) al art. 98 din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.
42. Conform pct.1.1.1 din Anexa nr.1 a Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2024, pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial, pentru cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil, dacă valoarea acţiunii este mai mică sau egală cu 5000 lei, cuantumul taxei de stat constituie 5% din valoarea acţiunii, dar nu mai puţin de 150 lei pentru persoanele fizice şi 250 lei pentru persoanele juridice.
43. Potrivit pct. 1.1.4 din Anexa nr. 2 a Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2024, se scutesc de taxa de stat în instanţele de judecată reclamanții în acţiunile privind repararea prejudiciului material şi/sau moral cauzat prin infracţiune şi/sau contravenţie.
44. În coroborare cu normele legale menționate, instanța încasează de la Mogîldea Nicolae în beneficiul statului cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat, de la care a fost scutit reclamantul prin efectul legii, în mărime de 245 lei.
45. Din considerentele menționate, instanța de judecată a ajuns la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Jereghi Anatolie către Mogîldea Nicolae privind repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată.
46. În conformitate cu art. art. 94, art. 238-241, 255 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Jereghi Anatolie către Mogîldea Nicolae privind repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Mogîldea Nicolae în beneficiul Jereghi Anatolie suma în mărime de 4900 lei (patru mii nouă sute lei) cu titlu de prejudiciu material și cheltuielile de judecată constituite din taxa de timbru în mărime de 200 lei (două sute lei).

Cererea privind repararea prejudiciului moral, se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la Mogîldea Nicolae în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 245 lei (două sute patruzeci și cinci lei).

Hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, iar după expirarea termenului dat, creditorul poate solicita executarea silită în condițiile Codului de executare.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/.

Președintele ședinței,
Judecătorul Diana Tricolici